

N:o 61.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 Maj 1868,
 — — — — — Andra Kammaren den 13 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående ändringar i 11 och 16 §§ Jagtstadgan.

(Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Utlåtande N:is 3 och 4.)

S. A. K.

Hos Riksdagen hafva särskilda förslag blifvit väckta om ändring af 11 och 16 §§ uti Eders Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Jagtstadga den 21 Oktober 1864 på det sätt, att »skjäl» icke vidare skulle räknas bland sådana uti förstnämnda § omförmälda skadedjur, hvilka, enligt nästföregående 10 §, må af en hvar fällas och behållas, samt att det uti 16 § stadgade förbud mot begagnande under tiden från och med den 16 Mars till och med den 10 Augusti af finare giller och snaror måtte utsträckas och blifva gällande hela året om, dock med undantag för Norrland och Dalarne, inom hvilka provinser snaror från äldre tider brukats för det vildas fångande och hvarest stora egorymder, rikare tillgång på vildt samt en glesare befolkning göra denna jagtmethod mindre förödande; varande till stöd för dessa förslag hufvudsakligen anfördt, att först omförmälda stadgande, genom hvars fortsatta tillämpning skjäl fisket antagligen komme att tillintetgöras, vore synnerligen menligt för åboarne å de på rikets östra kust i yttersta skärgården af Calmar län belägna hemman, som voro skattlagda för inkomst af jagt och fiske, och hvilkas innehafvare, i saknad af skog, åker och äng, ensamt från hafvet hemtade sin bergning; att, äfven om man ville antaga, det skjäl en vore ett skadligt djur, som borde utrotas, jagtstadgans ifrågavarande föreskrift i allt fall ej vore lämplig, enär det visat sig, att ett mindre antal skjäl fångades nu, än under den tid då jagten eller fisket efter dem var, inom vissa gränser, fredadt; samt att, hvad 16 § beträffar, friheten att på annan tid, än den särskildt förbudna, begagna finare giller eller

snaror sannolikt skulle, om den finge fortfara, hafva till följd, att i mellersta och södra delarne af riket de vilda fogelarterna tjäder, orre och hjerpe blefvo utrotade, helst det i allmänhet och särdeles å mindre hemmans mark vore för jordegaren omöjligt eller åtminstone med stor svårighet förenadt att förekomma utläggandet af dylika giller och snaror äfven under förbuden tid eller af personer, som icke voro till idkande af jagt å hans egor berättigade.

Riksdagen, som, på grund af hvad sålunda blifvit anfördt, anser förändring af ofvannämnda §§ uti gällande Jagtstadga vara af behovet påkallad, får alltså härmed i underdånighet anhålla, dels att ordet »skjäl» måtte ur stadgans 11 § utslutas, dels ock att sista mom. i 16 § af meranämnda stadga måtte erhålla följande förändrade lydelse: »Finare giller och snaror må icke för det vildas fångande begagnas utom Norrland och Dalarne och der endast under för jagt lof gifven tid.»

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 13 Maj 1868.

N:o 62.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 Maj 1868.
— — — — Andra Kammaren den 13 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående befrielse för vissa fartyg att, vid utklarering till utrikes ort, taga lots och erlägga lotspenningar.

(Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Utlåtande N:o 26.)

S. A. K.

Enligt Eders Kongl. Maj:ts nådiga Förordning angående lots- och fyrinrättningen i riket af den 9 Juli 1862 äro fartyg skyldiga att vid utklarering till utrikes ort erlägga lotspenningar, antingen lots begagnas eller icke. Då detta stad-